

Günahlar nasıl yanar?

Abdullah Bey: “Bir şeyin günahlara kefarete olması ne demektir? Yani malumdur ki, günahın cezası Cehennemde çekilecektir. O günaha kefarete olacak bir hasene vs. olması, onun cezasını hafifletir mi? Ortadan kaldırır mı?”

Dünyada bir yandan kendimizi mahşerdeki büyük mahkemeye hazırlarken, diğer yandan eşsiz bir yargılama sürecinin içinde yaşadığımızı çoğu zaman bire bir hissederiz. Bu gün bir dostumuza güleriz, yarın güldüğümüz başımıza gelir. Bu gün yaptığımız bir hatanın bedelini yarın aynı tür bir cezâ ile öderiz. Bu gün işlediğimiz bir günah, yarın burnumuzdan gelir. Bütün bunlar günahlarımıza, günah cinsinden birer kefarettir, yani bedeldir.

Müslüman ecdadımız bu mânâları sözlerine nakşetmişler: “Gülme komşuna, gelir başına.” “Eden bulur!”, “Ne ekersen, onu biçersin.”, “Ne doğrarsan aşına, o çıkar kaşığına” gibi nice atasözleriyle ecdadımız Allah’ın adaletinin yaşadığımız dünya üzerindeki hâkimiyetini ve galibiyetini işlemişlerdir.

Üstad Bedüzzaman Hazretleri, Müslümanların başlarına neden semavi tokatlar geldiğine dair bir soruya verdiği cevapta, bir hukuk kuralını hatırlatır: Büyük hatalar ve cinayetler geri bırakılır ve hesabı büyük merkezlerde görülür. Küçük cinayetler ise ivedilikle öne alınır ve küçük merkezlerde bir an önce görülür. Küfür ehlinin cinayetleri büyük olduğundan mahşerdeki büyük mahkemeye bırakılmakta; iman ehlinin ise küçük cinayet ve günahları genelde bu dünyada mahkeme edilmektedir.¹ Nitekim Kur’ân, “Sana ne kötülük gelirse nefsendendir.” 2; “İyilikler kötülükleri giderir.” 3; “Ancak tövbe eden, iman eden ve salih amel işleyenlerin; işte Allah onların kötülüklerini iyiliklere çevirir. Allah bağışlar ve merhamet eder.” 4 gibi bir çok ayetiyle insanın başına gelen musibetlerin insanın kendi hatâsı sonucu geldiğini, musibetlere sabredenlerin ve tövbe edenlerin kötülüklerinin bağışlanarak iyiliklere çevrileceğini müjdeliyor.

Şimdi konuyla ilgili Allah Resulü’nü (asm) dinleyelim:

*“Allah kul için önceden manevi bir makam takdir etmiştir. Kul eğer ameliyle o makama ulaşamıyorsa, Allah ona bedeni, çoluk çocuğu ve malıyla ilgili bir musibet verir. Sonra da daha önce takdir ettiği makama ulaşması için onu buna karşı sabırlı kılar.”⁵

*“Mü’min sıkıntıya tabi tutulur. Çünkü bir diken batışı veya ondan daha küçük bir musibetle veya bir ağıyla sıkıntıya düşerse Allah bununla mutlaka onu bir derece yükseltir. Ve ağacın yaprağını döktüğü gibi onun günahını düşürür.”⁶

*“Musibetler, yüzlerin karardığı Kıyamet Gününde sahibinin yüzünü ak eder.”⁷

*“Allah bir kuluna hayır dilerse cezasını dünyada verir. Allah bir kuluna şer dilerse günahına karşılık ona ceza vermez. Tâ ki, kıyamet günü onu yüklenerek gelsin.”⁸

Anlaşıyor ki: Günahlara kefaret olarak verilen musibetler, eğer sabırla karşılanırsa günahları örterler, affettirirler, düşürürler, iyiliklere ve sevaba çevirirler. Yani kişiyi günah kirlerinden arındırırlar.

Günah kirlerinden arınan kişi ise Allah’ın izniyle günahsız olarak dirilir, mahşere günahsız olarak gider, Allah’ın huzuruna günahsız olarak çıkar ve neticede Cehenneme değil, Cennete gider. Demek, Cehennem her günahkâr için zorunlu bir uğrak yeri değildir. Cenab-ı Allah, günahlarına pişmanlık duyan ve tövbe eden nice sabırlı kullarını affetmek, bağışlamak, musibetlerle terbiye etmek, arındırmak ve olgunlaştırmak sûretiyle, rahmetiyle muamele buyurmuş ve Cehennem azabından kurtarmıştır.

Günahlarımıza karşılık tövbe ve istiğfar etmeliyiz. Tövbe ve istiğfar, Cehenneme giden yolda en büyük engeldir. Nitekim Peygamber Efendimiz (asm): “Tövbe eden hiç günah işlememiş gibidir” buyurmakla, istenen “büyük arınmanın” tövbeyle mümkün olduğunu müjdelemiştir.

Diğer yandan, Cenab-ı Allah’tan musibet istenmez şüphesiz. Fakat o takdir ederse sabretmeli ve hayır ummalıyız. Kurtulmak için de, varsa çareleri başvurmalıyız. Bu durumda her musibet, Allah’ın izniyle âhiret hesabına bize hayır getirecektir. Böylece hasenatımız artar, günahlarımız ise ya hafifler veya tamamen ortadan kalkar.

Dipnotlar:

1 Sözler, s. 158;

2 Nisâ Sûresi, 4/79;

3 Hûd Sûresi, 11/114;

4 Furkan Sûresi, 25/70;

5 Câmiü's-Sağîr, 1/377;

6 Câmiü's-Sağîr, 1/1208; Riyâzu's-Sâlihîn, 38;

7 Câmiü's-Sağîr, 3/3796;

8 Riyâzu's-Sâlihîn, 43